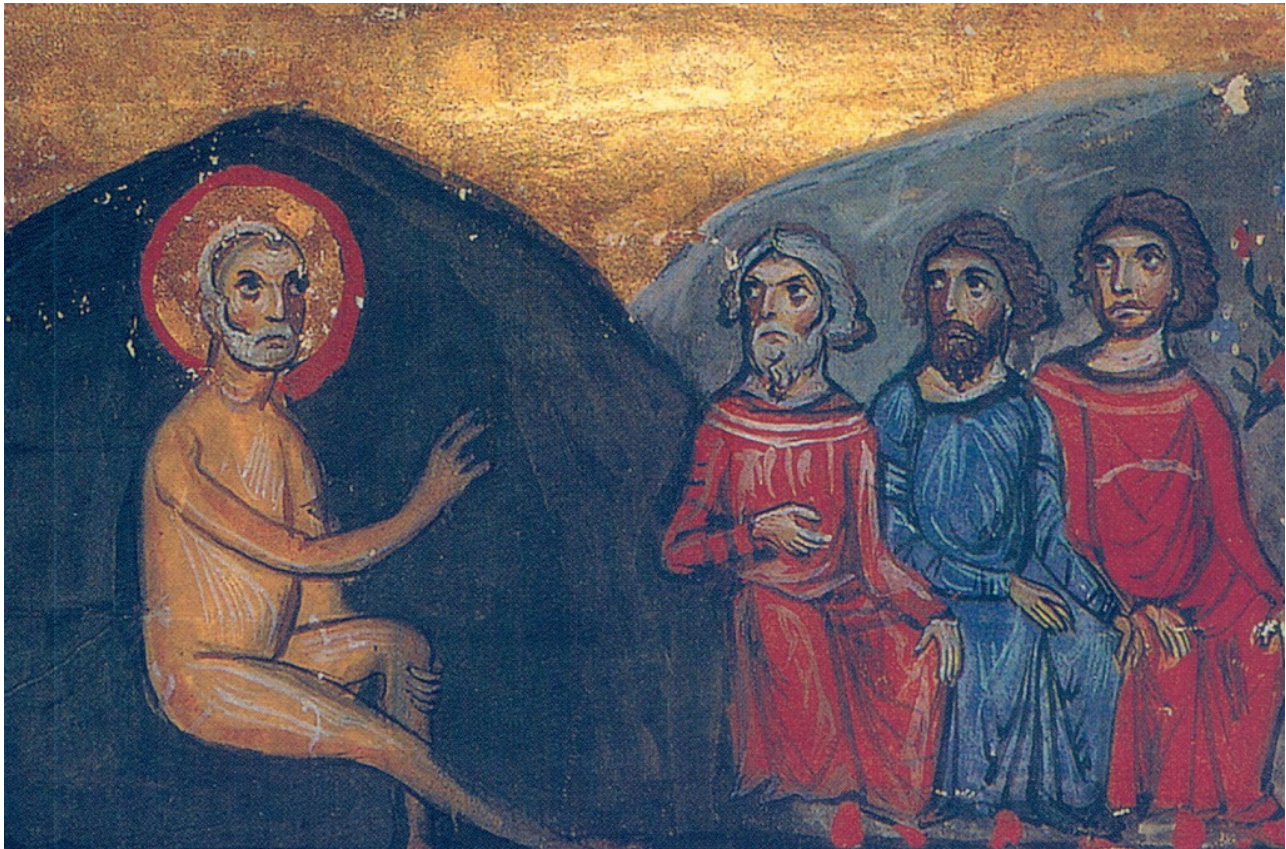

Ιώβ του πολυάθλου (6 Μαΐου)

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Η υπόθεση του βιβλίου της Π. Διαθήκης.

Ο Ιώβ είναι ένας εκλεκτός και πλήρως αφοσιωμένος στον Κύριο άνθρωπος, με αρετή και ευσέβεια, που την επιδοκιμάζει πλήρως και την επαινεί ο ίδιος ο Θεός και τον θεωρεί ως τον πιο εκλεκτό άνθρωπο στη γη. Για τη γνησιότητα όμως της ευσέβειας και της αρετής του Ιώβ αμφιβάλλει απολύτως ο σατανάς, πού προσπαθεί να τον διαβάσει και σ' αυτόν τον Θεό ως υποκριτή και καθαρά έμπορο της ευσέβειας! Θεωρεί την ευσέβεια του Ιώβ ως ψεύτικη -σαν να μην είναι παντογνώστης ο Θεός και σαν να μη βλέπει τα κρυφά για άλλους μυστικά των καρδιών και φυσικά και τα βάθη της καρδιάς του δούλου Του Ιώβ!- και αποδίδει καθαρά εγωιστικά ελατήρια και κίνητρα για ικανοποίηση ατομικών συμφερόντων και μόνο στον Ιώβ.

Ο Ιώβ τον εαυτό του αγαπά και όχι το Θεό, πιστεύει ο σατανάς. Αρκεί, για να το

αποδείξει αυτό, η αφαίρεση όλων των αγαθών, που του χάρισε και τον προστατεύει ο Θεός!

Ο Θεός, για να ανάδειξη τη γνησιότητα της ευσέβειας του Ιώβ και για να αφήσει να φανεί περίτρανα η πηγαία αφοσίωση του σ' Αυτόν, επιτρέπει στο σατανά να τον υποβάλει σε πειρασμό, αλλά χωρίς να του πειράξει τη ζωή. Και αυτό έγινε σε δύο φάσεις, αφού μετά την πρώτη φάση αποδείχτηκε αβάσιμος και ανόητος ο ισχυρισμός του σατανά. Χωρίς καμιά αργοπορία ο διάβολος οργανώνει την πρώτη φάση της καταστροφικής του επιθέσεως εναντίον του Ιώβ και μετά την αποτυχία του στην πρώτη, τη δεύτερη.

Η πρώτη φάση της επιθέσεως του σατανά περιέλαβε δοκιμασίες εις βάρος της περιουσίας του Ιώβ, της οικογένειάς του και του υπηρετικού του προσωπικού. Με απανωτά χτυπήματα χάνει ο Ιώβ από τη μια στιγμή στην άλλη όλα, όσα είχε, από άποψη περιουσίας· χάνει το υπηρετικό του προσωπικό και προ πάντων αφανίζονται με τρόπο τραγικό και τα δέκα παιδιά του καταπλακωμένα κάτω από τα ερείπια του σπιτιού του πρωτότοκου γιου του. Η δοκιμασία αυτή, όσο κι αν ήταν πολύ βαριά, δεν λύγισε τον πιστότατο Ιώβ. Δεν βλασφήμησε το Θεό για τις καταστροφές και τον αφανισμό των παιδιών του, όπως περίμενε ανόητα ο σατανάς. Ο Ιώβ όχι μόνο δεν βλασφήμησε τον άγιο Θεό, αλλά και τον δόξαζε και ευλογούσε το πανάγιο Όνομά Του δεχόμενος με απέραντη εγκαρτέρηση τη δοκιμασία, που του έστειλε ο Θεός. Γιατί αυτό πίστευε, ότι δηλαδή όλα του ερχόταν από το Θεό.

Η δεύτερη φάση του πειρασμού ήταν ακόμη πιό οδυνηρή, γιατί αναφερόταν πια στον ίδιο τον Ιώβ και βιολογικά. **Νόμιζε ο σατανάς πως προσβάλλοντας τον ίδιο τον Ιώβ με κάτι πολύ σκληρό και οδυνηρό, θα τον ωθούσε σε βλασφημία κατά του Θεού, γιατί γι' αυτόν η ευσέβεια και η αρετή δεν ήταν παρά φτηνή εμπορική πράξη, δοσοληψία με βασικό γνώρισμα το δούναι - λαβείν, και τίποτε άλλο, και με κίνητρο το συμφέρον.** Με τη δεύτερη άδεια, που πήρε ο σατανάς να δοκιμάσει τον Ιώβ, προσέβαλε ξαφνικά τον Ιώβ με μια τρομερή, όσο και φρικτά αποκρουστική ασθένεια σε όλο του το σώμα, που τον παραμόρφωσε απαίσια και τον έκανε να υποφέρει αφάνταστα πολύ, τόσο σωματικά, όσο και ψυχικά, επειδή διώχτηκε από την κοινωνία, απομονώθηκε από συγγενείς, φίλους και γνωστούς, περιφρονήθηκε, εγκαταλείφθηκε και τελικά ξεχασμένος από όλους περνούσε την άθλια ζωή του πάνω σε ένα σωρό βρωμερής κοπριάς, ως βαθμίδα έσχατου εξευτελισμού, αυτός ο περίφημος άρχοντας και πρώτος των πρώτων στην κοινωνία, όπου μέχρι πριν από λίγο ζούσε τιμημένος όσο κανένας άλλος!

Ο Ιώβ βέβαια δεν ξέρει τί κρύβεται πίσω από αυτόν το τρομερό σύνολο δοκιμασιών, σωματικών και ψυχικών, που υφίσταται. Ο διάβολος κρύβεται, όπως

συνήθως δοκιμάζοντας τη διαβολική χαρά καθώς παρακολουθούσε τη δοκιμασία του εξαίρετου εκείνου ανθρώπου και περιμένοντας ανυπόμονα πότε θα ξεστομίσει τις τρομερές βλαστήμιες εναντίον του Θεού, πράγμα, για το οποίο ήταν αυτή τη φορά βέβαιος, ενώ ο Θεός θα φαινόταν σαν να μην ενδιαφέρεται πια γι' αυτόν. Αλλά αυτή η άγνοια του Ιώβ για το τι κρύβεται πίσω από τη δοκιμασία του αποτελεί και το μυστικό και τη δύναμη της περαιτέρω εξέλιξεως του δράματος, το οποίο ζει ο Ιώβ, και των γεγονότων που ακολουθούν. Γιατί το μεν εξωτερικό περίγραμμα της δοκιμασίας του το είδαμε. Δεν θα μπορούσαμε όμως να ξέρουμε τι συνέβαινε στη ψυχή του Ιώβ και ποιες επιπτώσεις θα είχε για την περαιτέρω πνευματική πορεία του αυτή η απροσδόκητη πληγή, που τον χτύπησε και απ' έξω και από μέσα, και γύρω του και στα βάθη της υπάρξεώς του.

Αυτό όμως, που αγνοεί ο Ιώβ, το γνωρίζει προκαταβολικά ο αναγνώστης και ενημερωμένος, όπως είναι, μπορεί να παρακολουθήσει με πολύ ενδιαφέρον την εξέλιξη του εσωτερικού δράματος του Ιώβ. Το δράμα δε αυτό κατά την ανέλιξη του, θα παρουσιάσει πλευρές συγκλονιστικές της εσωτερικής καταστάσεως του Ιώβ καθώς και τη διερεύνηση των αιτίων αυτής της δοκιμασίας, που θα μπορούσε να συνοψισθεί στο συγκλονιστικό ερώτημα: Γιατί να υποφέρει ο δίκαιος και ενάρετος άνθρωπος από τόσο τρομερές και απερίγραπτα οδυνηρές δοκιμασίες;

Τον Ιώβ επισκέπτονται τρεις επιφανείς φίλοι του, που πληροφορήθηκαν τη δοκιμασία του. Όταν τον είδαν, έμειναν άφωνοι μπρος στο μέγεθος της, για την οποία πενθούν ειλικρινά και μένουν αμίλητοι επί επτά ημέρες. Στη συνέχεια επιχειρούν να διαγνώσουν τα αίτια αυτής της μεγάλης συμφοράς, που βρήκε το φίλο τους και να του υποδείξουν έτσι τον τρόπο της σωτηρίας του από αυτήν.

Οι φίλοι του Ιώβ με την πεποίθηση, ότι αιτία κάθε συμφοράς μεγάλης είναι κάποια ή κάποιες μεγάλες αμαρτίες, που έχουν διαπραχτεί στο παρελθόν, άμεσο ή απώτερο, προσπαθούν να τον πείσουν να μετανοήσει, γιατί, πιστεύουν πώς αυτό ακριβώς συμβαίνει με τον Ιώβ. Πρόκειται, λένε, για τιμωρία του Θεού για τις αμαρτίες που έχει διαπράξει. Μετανοώντας όμως για όλα θα σωθεί και θα ξαναβρεί την ευτυχία, που έχασε. Δεν καταφέρνουν όμως να πείσουν τον Ιώβ πως έχουν δίκαιο. Το ίδιο δεν καταφέρνει να πείσει τον Ιώβ και ένα τέταρτο πρόσωπο, που εμφανίζεται στη συζήτηση τους, ο Ελιός, και συμφωνώντας με τους τρεις φίλους του Ιώβ κατακρίνει τον ίδιο για τη στάση του. Ποιά ήταν όμως η στάση του Ιώβ;

Ο Ιώβ αντιτάσσεται στην επιχειρηματολογία των φίλων του σταθερά και αμετακίνητα· υποστηρίζει τήν αθωότητα του, επικαλούμενος τη δικαιοσύνη του Θεού, που και οι φίλοι του ήδη είχαν αναφέρει, αυτοί μεν ως καταδικαστική για τον Ιώβ, ο ίδιος δε ως αθωωτική για τον ίδιο. **Η έντονη όμως και μακρά συζήτηση δεν καταλήγει πουθενά**

, γιατί και οι δύο πλευρές εμμένουν στις απόψεις τους. **Γι' αυτό επεμβαίνει τελικά ο Θεός και δίνει τη λύση. Αποκαθιστά τον Ιώβ, τον καθιστά μεσίτη ανάμεσα στον ίδιο και τους φίλους του, για να τους συγχωρήσει, γιατί αδίκησαν τον Ιώβ, του χαρίζει ξανά την υγεία και τα πλούτη του καθώς και νέα οικογενειακή ευτυχία επί έτη πολλά γαλήνια, αδιατάρακτα και προ παντός ευτυχισμένα.** Και ύστερα από πάρα πολλά χρόνια, περιτριγυρισμένος ο Ιώβ από τα πλήθη των απογόνων του και ζώντας μέσα σε πλούτο ευλογιών της θείας δικαιοσύνης και αγάπης, τελειώνει ειρηνικά τη ζωή του.

Πηγή: +Ιερομ. Ευσεβίου Βίττη, Ο Πολύαθλος Ιώβ, Εκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη».